

at forberede sig på den oppositionstid, som kommer, når valget er udskrevet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Frank Jensen som ordfører.

Frank Jensen (S):

Det var en meget klemt statsminister, vi oplevede her fra Folketingets talerstol, en statsminister, som blev ekstremt polemisk, men det er jo statsministerens eget valg. Jeg synes ikke, det er klædeligt for landets statsminister at gå over i den boldgade.

Hvis jeg var i statsministerens sko, ville jeg nu nok være lidt mere ydmyg i forsvaret af skattestoppet, al den stund der jo er et massivt flertal her i Folketinget, som mener, at det skattestop, statsministeren fører i øjeblikket, har en enorm social slagside. Ja, selv regeringens parlamentariske grundlag, Dansk Folkeparti, var ude den 3. januar og markere, at skattestoppet i dets nuværende form har en enorm slagside. Det er primært dem med de allerstørste boliger, de største indkomster, der har glæde af skattestoppet, hvorimod de lavtlønnede mærker stigende takster på kollektiv transport, på børnepasning.

I det hele taget strammer økonomien voldsomt til ude i landets kommuner. Man forsøger at skrabe de penge ind, man overhovedet kan, for at få tingene til at hænge sammen, som selv Venstreborgmestre siger det.

Statsministeren siger, at hvis Socialdemokratiet igen danner regering med Det Radikale Venstre, så kommer vi til igen at opleve stigende skatter. Men hvad er fakta i den debat? Fakta er, at den regering, den nuværende statsminister var skatteminister i, op igennem 1980'erne hævede skattetrykket i Danmark med over 6 procentpoint, hvorimod den regering, der overtog i 1993, kunne holde skattetrykket uændret igennem 1990'erne.

Hvad er det, statsministeren har baseret sin økonomiske politik på? På kviksand. Vi oplever i øjeblikket en massiv stigning i arbejdsløsheden. Vi oplever en regering, der har sat Danmarks økonomiske troværdighed over styr ved at have givet lettelser i skatten, der samlet set løber op i 26 mia. kr. i 2010. Forudsætningen for 2010-planen er skredet. Hvad vil der ske, hvis der ikke kommer det store økonomiske opsving i løbet af de kommende år? Ja, så bliver den nuværende statsminister nødt til at bede sin skatte-

minister om at sætte skatteskruen i gang, sådan som det skete i 1980'erne, hvor skattetrykket steg med hele 6 pct., mens hr. Anders Fogh Rasmussen var skatteminister i Danmark.

Statsministeren har bebrejdet mig, at jeg ikke har forelagt, hvad Socialdemokratiet vil. Vi har nu lagt hele vores skatteforslag frem i Folketinget. Der har været rig mulighed for at drøfte det her i Folketinget. Vi vil have en lavere beskatning på arbejdsindkomst, vi har lagt forslag frem i Folketinget til at lette beskatningen på arbejdsindkomst med 13 mia. kr., finansieret krone for krone.

Når statsministeren så siger, at der ikke er mod til at fortælle vælgerne det, så hænger det jo ikke sammen. Forslaget ligger til debat i Folketinget.

Når statsministeren så i øvrigt forsøger at forklare, at der ikke er nogen grund til at lave om på det danske velfærdssamfund, at det i bund og grund er bundsolidt, så er det da noget, vi gerne vil kvittere for. Statsministeren har som sagt kun været statsminister i godt 2 år nu. Statsministeren overtog en bundsolid økonomi, der aldrig har været bedre, med en meget høj beskæftigelse.

Kl. 16.30

Derfor har statsministeren naturligvis et forklaringsproblem i forhold til Velfærdskommissionen, som også selv Danmarks tidligere nationalbankdirektør Erik Hoffmeyer siger er en syltekrukke.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu har en del af debatten i dag jo drejet sig om efterlønnens fremtid og specielt det faktum, at det nu står lysende klart ikke kun ved det, hr. Anders Samuelsen har sagt her i salen, men jo også gennem det citat, fru Marianne Jelved har fremført i Ugebrevet A4, nemlig at der er ønske om at lave modregningsreglerne så markante, at det ikke længere skal kunne betale sig for en stor del af borgerne at gå på efterløn.

Jeg vil gerne spørge hr. Frank Jensen, om Socialdemokratiet kan give en garanti for, at hvis det var sådan, at vælgerne ønskede at give det såkaldte SR-alternativ en chance, så ville der under ingen omstændigheder med socialdemokratisk medvirken ske nogen ændring af modregningsreglerne i retning af det, Det Radikale Venstre ønsker.